

ಮರಾತಿಯಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕತೆ, ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆಗೇಗೆ ಇವು ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಸೆಯಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬಾಣಿನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು – ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ರ ನಿರಾಪಕೆಯ ಮಾಯಾಜಾಲದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಯಥಾರ್ಥ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ದೂರಕ್ಕಿಳೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ, ಖಂಡಿತಕ್ಕೂ ಇದೇನೂ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಅಪ್ಯಯೋಜಕವಾದ ‘ಪುರುಷಾರ್ಥ’, ‘ಅರಂಭಾರ’, ‘ಅಧ್ಯಾತ್ಮ’, ‘ಮೋಕ್ಷ’, ‘ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ’ ದಂತಹ ಹಲವು ಆರ್ಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಉದ್ದೇಶಿತ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ದೂರಕ್ಕಿಳೊಳ್ಳಲುವುದು, ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥ ಸಂಕಂಧನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವಂತೆ ಮರುಹೊಂದಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಮರುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು, ಇಂದಿನ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಪ್ರತ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವುದು–ಇಂತಹ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಈ ಅನುವಾದಗಳು ಆಳವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಹನೆಯಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸಿವೆ. ಅನುವಾದ, ಅನುವಾದ ವಿಮರ್ಶೆ ಹಾಗೂ ಅನುವಾದದ ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಆಯೊಮಗಳ ಚರ್ಚೆ ಆಮೂರರ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರವಣಿಗೆಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೂ ಅದರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾಗು ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವೂ ಆಗಿದೆ.

3

ಸೇವಾನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೇಲೆಸಿದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಮೂರರು ಕುಮಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು – ಕಾರೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕಾಂಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಾಜದಿಂದ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ನಡಿರದ ಮೇದಲ ಪ್ರಂಭೀಕರಿಯಿಂದ ಅವರು ಉಲ್ಲಿಸಿರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಂಗಳದ ಆರಾಮ ಮುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಮವಾಗಿ ಕುಟಿತಾಗ ‘ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಮರ್ಶ’ ಎಂಬುದೊಂದು ಪದ ಚಕ್ರೀಗೆ ಬಂತು. ಒಮ್ಮಾ ಅವರಾಗ ‘ವಿಮರ್ಶಗೆ ಒಂದ ವಿಪತ್ತು’ ಲೇಖನ ಬರೆಯತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಿರಬೇಕು. ಅವರ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿತ್ತು: ವಿಮರ್ಶಕ ಒಂದು ಕೃತಿಗೆ / ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ / ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಿವೇಶೇತ್ತೆ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಂಪರೆಯ ಜಾಯಮಾನ ಏನೆಂಬುದು ಹಾಗೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳೇನೆಂಬುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಪರಂಪರೆಯ ಜಾಯಮಾನದ ಅರಿವು ಮೂಡುವುದು ಆ ಪರಂಪರೆಯ ಕೃತಿಗಳೊಂದಿನ ಒಡನಾಟದ ಸಾತತ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ. ಈ ಒಡನಾಟ ಗಾಥವಾದಮ್ಮು ಅದರ ಸ್ವರೂಪದ ಅಂದಾಜು ನಿಶಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಂಪರೆಯ ಜಾಯಮಾನದ ಅರಿವು ಹಾಗೂ ಅನ್ನ ಶಿಷ್ಟ, ಅನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯಗಳೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಪರಂಪರೆಯ ಅರಿವು ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯದ ಎಳ್ಳುರ ವರಚೂ ಇರುವ ವಿಮರ್ಶೆ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ವಿಶ್ಲೂಸಾರ್ಥಕವೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಹೀನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಅವರು ‘ವಿಮರ್ಶಗೆ ಒಂದ ವಿಪತ್ತು’ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಚಾ ಎಂದು ಪರಿಗೊಸುವ ವಿಮರ್ಶಯನ್ನು ‘ದೃಷ್ಟಿ ಸಂಕುಚಿತತೆ’ ಎಂದೂ ‘ಪರಂಪರೆಯ ನಿರಾಕರಣ’ಯನ್ನು ‘ಫಾತುಕ ವಿಧಾನ’ವೆಂದೂ ಟಿಳಿಸಿದರು. ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಮಾದರಿಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ‘ಪರಾವಲಂಬನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ’ಯ ಕುರಿತಾದ ವಿಷಾದಪೂರ್ಣವೂ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶತ್ವಕ್ವಾ ಆದ ಧಾಟಿ ಹಾಗೂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶೆ ಸ್ವಾಲಂಬನೆಯನ್ನು ಅನನ್ನಕೆಯೆನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಶ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಳಕಳಿ ಅವರ ಆ ಇಡೀ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಮೊನಚು ಹಾಗೂ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಡಿದೆ. ವಿಮರ್ಶಗೆ ಒಂದ ವಿಪತ್ತನ್ನು ನಿರಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಉಪಯೋಗಗಳು ಈಗ ಹೀನ್ನೆಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ